

grófi rangot nyert és Szeged megválasztá őt orsz. képviselőnek, felülről és alulról jött s a világon a legmegérdemeltebb elismerések, de jóval nagyobbak a szolgálatok, melyekért nyujtottak. Ha még fölveszszük, hogy mint orsz. erdészeti egyesületi elnök, mint buzgó reformatus ezen egyház kebelében s az új országház építése előmunkálataiban és sok más téren kiváló tevékenységet fejtett ki, mindenki egyet fog érteni velünk, ha azt mondjuk, hogy Tisza Lajos gróf minden tekintetben méltó testvére Tisza Kálmánnak.

Urányi Imre.

Urányi Imre született 1833. november 4-én Máramarosmegye Nagybocksó községében, mely a Tisza partján fekszik és legszebb községe Máramarosnak. Gymnásiumi tanulmányait M.-Szigeten és Szatmáron végezte. 1848-ki szabadságharc kitörvén, mint 15 éves

URÁNYI IMRE.

ifjanc előbb a szigeti nemzetőrök közé állott be, később a 105-ik honvédszázlójába és végig szolgálta az egész szabadságharcot, augusztus végén 1849-ben a fegyvert Zsibónál letévén. Nagy nehezen megmenekülvén a besoroztatástól, elvégezte a jogi tanulmányokat a m.-szigeti és kassai jogakademiákon és a bécsi és budapesti egyetemeken.

1861-ben megválasztatott megyei aljegyzővé, ez év végén az alkotmány felfüggesztetvén, a lemondott megyei tisztkarral lemondott és nem vállalt hivatalt a provisorium alatt, hanem gazdálkodással foglalkozott. 1866-tól szolgálta a megyét mint al-, később főszám-

vevő és szolgabíró, legnagyobb szenvedélye levén az utazás, beutazta különböző évszakokban egész Magyar- és Erdélyországot, Lengyelországot, Bukovinát, az ausztriai örökös tartományokat, a Dunafejedelemségeket, Törökországot, Olasz-, Német- és Franciaországot, a Svájcot. Otthon a közélet minden ágában tevékeny részt vett. M.-Szigeten a megalakult nőegyletnek titkára volt, tevékeny részt vett a m.-szigeti takarékpénztár és kereskedelmi hitelintézet létrehozatalában, előbbinek több ideig igazgatója, utóbbinak igazgatótanácsosa. A m.-szigeti Casinónak sok éven át választmányi elnöke volt. Különös gondot fordít az iskoláknál a magyar nyelv tanítására és e végből az iskolákat könyvekkel, és a jó előmenetelt tanusítókat díjakkal látja el és jutalmazza. Kerületében legjobbak a ruthen iskolák, melyek iránt az ottani hazafias, derék ruthén papok és tanítók is nagy érdeklődést tanusítanak, kitűnően el vannak látva — az ő bőkezűségéből — minden szükségessel. A szigeti jogakademiánál az államvizsga bizottságnak tagja.

1878-ban lett egyhangulag képviselőnek választva, oly programmal, hogy választói reá bízták azon párthoz csatlakozni, melyhez akar; ugyanilyen programmal lett megválasztva 1881-ben egyhangulag, a választás után meggyőződve arról, hogy a szabadelvű párt az, mely leginkább hivatva van az országügyét intézni és annak érdekét előmozdítani, a szabadelvűpárti tagjává lett. Az 1884-iki választásnál mint szabadelvűpárti jelölt fényes győzelmet aratott, a mérsékelt ellenzék jelöltje felett. Beszélt az 1878-ki felirati vitánál, — később a budget tárgyalásnál, — az adófelemelések tárgyalásánál, szóval a legfontosabb ügyeknél. A ház mindannyiszor figyelemmel hallgatta Urányi tartalmát, szép beszédeit. Nemcsak beszédei voltak szépen előadva, de maga a szónok is egyike a ház legkellemesebb megjelenésű alakjainak. Nem hiába mondják Urányit «Mármaros legszebb férfiának» és nemcsak szép férfi, de eszes ember is.

Vadnay Károly.

Ama jeleseink között, kik szépirodalmunk újabbkori fejlődésére legnagyobb, mondhatjuk döntő befolyást gyakoroltak, a legelső sorában áll Vadnay Károly. A legelső egyike nemcsak izmos, termékeny tehetsége, hanem munkásságának sokoldalúsága tekintetében, mely által neve elválaszthatatlanul összefügg irodalmunk minden jelentékenyebb mozzanatával, sőt társadalmi, művelődésügyi életünk számos fontos eseményével is. Mint szépirodalmi, mint aethetikus és műbíró, mint lapszerkesztő egyaránt mély nyomokat vágó tevékenységet fejt ki s a siker és elismerés, mely pályáján kísérik, a gazdag érdemek méltó jutalma.

Vadnay Károly ama irói nemzedék tagja, mely az ötvenes években lépett a sorompók közé. Ama korról, mint a magyar irodalom aranykoráról, az akkor működni kezdett férfiakról mint ritka választottak csoportjáról szokás most megemlékezni és nem ok nél-